

عنوان مقاله:

بررسی و نقد اشعار آیینی محمدعلی مجاهدی (پروانه)

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد فولادی - دانشیار دانشکده ادبیات دانشگاه قم

محمدحسین قائم پناه - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ادبیات فارسی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

شعر آیینی در ساختار شبیه سایر اشعار است و وجه مشخصه ی آن محتواست که از مفاهیم قرآنی، کلام وحیانی، احادیث و روایات متأثر است و قلمرو بسیط و حوزه ی وسیعی دارد از جمله: شعر توحیدی، عرفانی، اخلاقی، ولایی، دفاع مقدس و مقاومت. فضای موجود در مضامین و محتوای شعر آیینی نیز از آغاز تا دوره ی معاصر، سیر بالنده ای را طی کرده و این رشد در روزگار ما در حال تکوین است. مجاهدی از شعرای آیینی سرای معاصر است که در اشعار او، احساسات لطیف، روح غنایی، مضامین بلند و متعالی، خیال انگیزی، استعاره های اسمی و فعلی، تشخیص و بیان های پارادوکسیکال به وضوح دیده می شود. قالب اصلی اشعار ایشان غزل است، همچنین مثنوی ها و رباعیات وی درخور توجه است، البته ایشان در سایر قوالب مانند قطعه، ترجیع بند و قصیده هم آثاری دارد. این شاعر متعهد قمی با 34 سال سابقه مدیریت انجمن شعر و قصه استان قم و بیش از ده سال مدیریت دبیرخانه شعر آیینی کشور و کانون مداحان و شاعران استان قم و نیز ارائه طریق و راهنمایی شاعران جوان در حوزه شعر آیینی، تاثیر قابل توجهی بر این جریان داشته است، شرکت فعال در همایش های سراسری شعر دفاع مقدس، شب های شعر دفاع و مقاومت، جشنواره های مختلف ادبی، شب های شعر عاشورایی و... نشان از توانایی و علاقه وی به شعر دینی - مذهبی دارد که امروزه با نام شعر آیینی شناخته می شود که عنوان شعر آیینی نیز از ابداعات ایشان است و به دلیل مهارت و کسوت ایشان در این زمینه، به عنوان پدر شعر آیینی معاصر شناخته می شود. روش تحقیق در این پژوهش به صورت اسنادی با استفاده از امکانات کتابخانه ای و شیوه استقرائی-تحلیلی، همراه با طبقه بندی داده هاست.

کلمات کلیدی:

محمد علی مجاهدی (پروانه)، نقد و بررسی، شعر آیینی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041789>

